

OP DE PIJP MET

Even pauze. Even op de pijp. Bakkie doen, praatje maken. Met en over bijzondere Westlanders. Westlanders met een verhaal. Over Westlandse waarden, en over heden, verleden en toekomst.

Deze keer praten we met:

Gerard Kouwenhoven en Betsie Zijderwijk

Filmhuis de Hofboerderij bestaat in september precies 20 jaar. Gerard Kouwenhoven (77) was één van de mensen die aan de wieg van de filmclub stond. Betsie Zijderwijk (67) zette drie jaar later de filmmiddag op, die eveneens succesvol bleek. “We draaien ook luchtige films.” Betsie heeft drie kinderen en zeven kleinkinderen. Gerard is getrouwd met Jeannette, heeft twee dochters en vier kleinkinderen. Beide wonen ze in Wateringen.

Met wie zit ik hier?

Betsie: Ik ben Betsie Zijderwijk. Afkomstig uit het Brabantse Gemert waar ik opgroeide samen met mijn twee zussen. Na de lagere school en de mavo ging ik aan het werk in een truckerscafé. Hard werken, maar ook heel gaaf. Ik heb er mooie herinneringen aan. Daarna heb ik nog in een aantal winkels gewerkt voor ik naar Westland verhuisde. Gerard: Ik ben Gerard Kouwenhoven, geboren en getogen in Wateringen. Je krijgt mij hier alleen weg tussen zes plankjes. Ik ben de één na oudste uit een tuindersgezin van acht kinderen. De tuin was niet mijn ding. Ik was meer van de cijfers. Na de Jozefschool ging ik naar de Ludger Ulo en aansluitend naar de Middelbare Handelsschool, wat nu de meao is zeg maar, en in de jaren daarna heb ik nog veel praktijkdiploma's gehaald. Na mijn diensttijd werkte ik eerst bij de gemeente Den Haag, later bij Boekhoudbureau LTB en uiteindelijk in het bankwezen: kredietadviseur voor de tuinbouw. Dat heb ik jaren gedaan, tot ik met vervroegd pensioen ging om mijn eigen zaak te beginnen: een kantoor voor administratie en fiscale zaken, en als rijinstructeur auto, motor en bromfiets. Ik heb jarenlang in het Brabantse Fijnaart gereden.

Ook een Brabantse link...

Gerard: Brabant klinkt ver, maar het is goed te doen. Op de motor is het alleen maar leuk.

Was het wennen in Westland, Betsie?

Betsie: Je hebt bijna een inburgeringscursus nodig. Ik vond de Westlanders best gesloten. In Brabant is iedereen op elk moment welkom. Hier moet je een afspraak maken. Maar door mijn kinderen kwam ik er uiteindelijk wel in. Je wordt actief in de ouderraad en je doet kennissen op... En werk helpt natuurlijk ook. Toen de kinderen wat groter waren heb ik eerst in de horeca gewerkt en nu alweer vele jaren bij Adesis in Wateringen.

En dus ook in het verenigingsleven...

Betsie: Ik ben al jaren actief bij de Cultuurraad Wateringen, en al zeventien jaar betrokken bij het Filmhuis. Omdat er best veel belangstelling was, besloten we destijds naast de avondvoorstelling ook een middagvoorstelling te organiseren. Dat liep even stroef maar na een paar maanden begon het echt goed te lopen. En nog steeds.

Jij zit er nóg langer bij, Gerard...

Gerard: Ik was betrokken bij de oprichting en inmiddels al vier termijnen bestuurslid en penningmeester. En dat terwijl ik eigenlijk niet zoveel met films heb. Maar ik vind het gewoon leuk om iets te doen voor de maatschappij. Betsie: Ik ben wel een filmfanaat. Gerard: Dat is één van de redenen dat zij meehelpt om de films uit te zoeken.

Het zijn arthousefilms. Maar wat zijn dat?

Betsie: Films die echt een thema

hebben. En diepgang. Ooit zag ik een film waarin ze lieten zien hoe 'suicide bombers' tot hun daad kwamen. Dan begrijp je iets meer van hoe ze tot zoiets gebracht worden.

Zijn die films niet een beetje zwaar?

Betsie: We zorgen er altijd voor dat van de tien films die we per jaar draaien er in ieder geval een paar wat luchtiger zijn. Er zijn ook hele lichte arthousefilms. Gerard: En eigenlijk zijn die films altijd wel interessant. Bij een 'zwaar' onderwerp wordt wel eens langer nagepraat, maar doorgaans zijn de avonden gewoon ook heel gezellig.

Het is iedere maand?

Gerard: Ja. Elke tweede vrijdag van de maand. Behalve juli en augustus. De middagvoorstelling is om 14.00 uur en de avondvoorstelling om 20.00 uur. Voor de prijs hoeft je het niet te laten: de middagvoorstelling is zes euro en de avondvoorstelling 8,5 euro. Dat is inclusief koffie en thee en 's avonds krijg je er nog een consumptiebon bij ook. Betsie: Om het 'bioscopeffect' te vergroten hebben we een groot scherm met een beamer, en we bouwen een tribune op zodat mensen allemaal goed zicht hebben. Dat moet op de dag allemaal opgebouwd en later weer afgebroken worden, want de Hofboerderij is natuurlijk multifunctioneel. Gerard: Inmiddels heeft het filmhuis rond de 500 'leden'. Dat wil zeggen, mensen die de mailinglijst ontvangen. Dan kun je inschrijven voor een plekje, want het aantal kijkers dat we kunnen herbergen is beperkt. Betsie: Maar als er ruimte is en je komt aan de deur, dan laten we je gewoon binnen hoor. Gerard: We zijn ook na twintig jaar nog steeds een beetje onbekend. Ik schat dat zo'n 70% van de

Wateringers niet weet dat we hier een filmhuis hebben. Betsie: Maar degenen die komen zijn altijd enthousiast!

En waar haal je de films vandaan?

Betsie: Ik zoek er altijd een stel uit en die gooi ik dan in de groep. Dan maken we samen een keuze. Vanouds was het altijd een dvd. Die kochten of huurden we. Maar dvd's worden steeds lastiger te krijgen dus we willen nu ook gaan streamen. Bij de Filmservice kun je films huren. Die geven de licentie uit want die heb je nodig om een vertoning te mogen houden.

Welke films zijn door de jaren heen blijven 'hangen bij jullie?

Betsie: Into the Wild is mij wel bijgebleven. En Departures, een Japanse film over een cellist die zijn baan bij het orkest verliest en een 'nokanshi' wordt; een begrafenisondernemer die de overledenen wast, aankleedt en hen in hun kist naar de volgende wereld brengt. Gerard: Intouchables is mij wel bijgebleven. Het waargebeurde verhaal van een verlamde aristocraat die een vriendschap opbouwt met

zijn uit 'uit het gewone volk' afkomstige verzorger. Maar de meeste films blijven bij mij niet hangen helaas.

En wat draaien jullie op het jubileum?

Betsie: Dan draaien we de eerste film die we twintig jaar geleden draaiden: Pane & Tulipani. Een prijswinnende film over een gedesilluseerde huisvrouw die langs de snelweg wordt vergeten door haar gezin en op zoek gaat naar haar eigen geluk in Venetië. Het is op 12 september. Tijden zijn 14.00 uur en 20.00 uur. En natuurlijk heeft de voorstelling een feestelijk tintje, maar daarover verklappen we nog niets. Gerard: Inschrijven op de mailinglist kan via filmhuis@cr-wateringen.nl. Of kijk op de site van de culturele raad; crwateringen.nl.

Maar deze film ken je toch al?

Betsie: De moeite waard om 'm nog eens te kijken.

Wil jij ook Op de Pijp of ken je iemand met een mooi verhaal? Mail dan naar redactie.westland@rodi.nl.